

Udskriftsdato: 15. december 2025

AFG nr 9497 af 08/03/2017 (Gældende)

Ligebehandlingsnævnets afgørelse om køn - øvrige - ej medhold

Ministerium: Social- og Boligministeriet

Journalnummer: 2016-6811-43385

Ligebehandlingsnævnets afgørelse om køn - øvrige - ej medhold

J. nr. 2016-6811-43385

En kvinde klagede over, at kun hendes ægteemand modtog informationer om deres fælleskonto. Det var i sagen uafklaret, hvorfor kun kvindens mand var blevet anført som den, der modtog informationer om bevægelser på parrets fælleskonto. Ligebehandlingsnævnet vurderede, at der ikke var grundlag for at fastslå, at kvinden på grund af sit køn havde været udsat for forskelsbehandling. Der blev i sagen lagt vægt på, at bankens kunder selv kunne bestemme, hvem informationen skulle tilgå, og at kvinden efter hendes henvendelse til banken, efterfølgende også modtager information om parrets fælleskonto.

Kvinden fik derfor ikke medhold.

Klagen drejer sig om påstået forskelsbehandling på grund af køn i forbindelse med, at klager ikke modtog information vedrørende klager og klagers mands fælleskonto.

Ligebehandlingsnævnets afgørelse

Det var ikke i strid med ligestillingsloven, at klager ikke modtog information vedrørende klager og klagers mands fælleskonto hos indklagede.

Sagsfremstilling

Klagen vedrører, at klagers mand modtog information vedrørende ægteparrets fælleskonto i sin e-boks, mens klager ikke modtog informationen.

Klager har i sagen fremlagt en betalingsoversigt over, hvilke betalinger som i september 2016 vil blive trukket via betalingsservice fra ægteparrets fælleskonto hos indklagede. Kun klagers mand står angivet som modtager i oversigtens adressefelt.

Klagen er indbragt for Ligebehandlingsnævnet den 26. august 2016.

Klager har derudover fremlagt en mailkorrespondance mellem klager og en rådgiver hos banken. Klager skrev til rådgiveren den 29. august 2016, at hun var ejer af kontoen, og at hendes ægtefælle ikke var kontoejer men medkontohaver.

Ved mail af 1. september 2016 skrev rådgiveren til klager, at både klager og klagers mand stod registreret som ejere af kontoen. Rådgiveren oplyste samtidig, at det ikke var af ond mening eller med nogen form for hensigt, at betalingsoversigten alene var sendt til klagers mand og ikke også til klager.

Klager skrev følgende tilbage til rådgiveren den 1. september 2016: "Hej [rådgiver]

Hvis det er et faktum at både mit og hans navn står der, hvorfor er det så stadig kun ham der får besked????

Dit argument giver ingen mening Specielt når konto 2126667 kun står som primært min konto på homebanken hjemmeside så hvis der kun var en person, der skulle få info så burde det da være mig ! ! ! !

Jeg er sådan set ligeglad med at han også står der som medkonto haver – eller ligestillet, men men jeg er absolut ikke ligeglad med at det kun er ham, der som med konto haver bliver informeret og specielt ikke fordi det ikke er første gang at denne "fejltagelse" sker.

Det understøtter jo min anke om at systemet er sat op, så I kun underretter hankønsvæsener, fordi det er nemmest for jer at "arkivere" information under ægtemændene i systemet af gammel vane men jeres systemer skal informere begge parter og køn uanset ægteskabsforhold og specielt nu hvor alt et opdelt i eboks og nem id adgangsstyret.... så er det simpelthen ikke til diskussion, da man ved dødsfald mv. Ikke vil få adgang til informationen, hvis manden dør.

Vh. [klager]"

Parternes bemærkninger

Klager gør gældende, at det er forskelsbehandling på grund af køn, når klagers mand modtog information fra banken vedrørende ægteparrets fælleskonto, mens klager ikke modtog informationen.

Klager ønsker med klagen fremadrettet at få information vedrørende ægteparrets fælleskonto af banken på lige fod med sin mand.

Banken sender kun dokumenter vedrørende parrets fælleskonto til klagers mand, men samtidig forventer banken at ægteparret hæfter i fællesskab.

Da klager står anført som hovedkontohaver i netbanken, burde det principielt have været klager, som modtog informationen i stedet for klagers mand.

Klager mener, at det burde være bankens udgangspunkt, at en kontoejer skal godkende, hvis andre skal kunne modtage kundeinformation vedrørende en konto.

Banken har ikke gjort sig den ulempe at verificere eller dokumentere, at lignende ikke også er tilfældet over for andre af bankens kvindelige kunder.

Klager vil gerne vide, hvad banken gør for at sikre sig, at denne "fejl" ikke er en systematisk "fejl" i banken. Klager vil derudover gerne have, at banken garanterer, at "fejlen" kun er sket i klagers tilfælde. Hvis banken ikke kan dette eller ikke har en plan for, hvordan banken kan rette op på "fejlen", har klager ret i sin påstand.

Banken foretrækker at "håndtere" kvindelige kunder under kvindernes mænds cpr. numre. Klager kan ikke bevise, at dette er bankens praksis, da klager har fået denne praksis mundtligt oplyst af en tidligere bankrådgiver.

Det er tydeligt for klager, at banken ikke har tænkt sig at gøre mere ved denne sag, og derfor vil "fejlen" fortsat ske fremadrettet. Klager ser det derfor som eneste mulighed, at klager og klagers ægtefælle skifter bank.

Indklagede oplyser, at når et ægtepar har fælleskonto, så er systemet ikke oprettet således, at information vedrørende fælleskontoen automatisk bliver sendt til manden. Banken afviser derfor klagers påstand om, at det er fast praksis i banken, at det automatisk er manden, som modtager informationen.

Registreringen af, hvem der skal modtage information vedrørende en fælleskonto, bliver normalvis foretaget af kunderne selv via netbank eller af kundernes rådgiver efter aftale med kunderne.

Oplyser en kunde til banken, at kunden ønsker at modtage information vedrørende en fælleskonto, så noterer banken, at kunden udover den allerede registrerede primær kontohaver, skal modtage informationen.

Indklagede har ikke mulighed for at skaffe oplysninger om, hvorfor klagers mand oprindeligt blev registreret som den, der skulle modtage information vedrørende fælleskontoen. Det er bankens fejl, hvis en kunde ikke er blevet hørt i forbindelse med registreringen. Denne registrering skulle have været ændret, da klager anmodede herom. Ændringen skete imidlertid ikke på grund af personaleskifte i banken.

Indklagede har nu registreret ændringen, og klager vil fremover modtage information vedrørende fælleskontoen.

Det har ingen betydning for indklagede, om det er klager eller klagers mand, som skal modtage informationen fra banken. Det har derfor ikke været indklagedes hensigt at diskriminere klager.

Ligebehandlingsnævnets bemærkninger og konklusion

Det fremgår af ligestillingsloven, at ingen må udsætte en person for direkte eller indirekte forskelsbehandling på grund af køn. Forbuddet mod forskelsbehandling gælder blandt andet for alle organisationer og personer, som leverer varer og tjenesteydelser, som er tilgængelige for offentligheden.

Hvis en person, der anser sig for krænket, påviser faktiske omstændigheder, som giver anledning til at formode, at der er udøvet direkte eller indirekte forskelsbehandling, påhviler det modparten at bevise, at ligebehandlingsprincippet ikke er blevet krænket.

Klager har i sagen fremlagt en betalingsoversigt, hvoraf klagers mand står anført som modtager i adressefeltet, mens klager ikke gør. Indklagede har ikke bestridt, at breve vedrørende fælleskontoen på daværende tidspunkt kun blev sendt til klagers mand og ikke også til klager.

Det er uafklaret, hvorfor alene klagers mand blev indsat som den, der modtog information om bevægelser på parrets fælleskonto. Nævnet lægger til grund, at kunderne selv kan bestemme, hvem informationen skal tilgå. Efter klagers henvendelser til banken, modtager hun nu også information om parrets fælleskonto.

Nævnet vurderer, at der ikke er grundlag for at fastslå, at klager på grund af sit køn har været udsat for forskelsbehandling.

Klager får derfor ikke medhold i sagen.

Retsregler

Afgørelsen er truffet efter følgende bestemmelser:

Lov om Ligebehandlingsnævnet

- § 1, stk. 1, og stk. 2, om nævnets kompetence
- § 9, stk. 1, om klagebehandling
- § 12, stk. 1, om klagebehandling

Ligestillingsloven

- § 1 a om lovens anvendelsesområde
- § 2 om forbud mod forskelsbehandling

<2016-6811-43385>